

lisable Papirer. Det øvrige tror jeg i Øjeblikket, Finansministeren maa afgøre, men han afgør det aldrig uden Forhandling med Finansudvalget. I Virkeligheden er der ikke i de sidste 10 Aar sket Forandring i Reservefonden, uden at der er foregaaet en Forhandling med Finansudvalget. Dette er Praksis og vil vedblive at være Praksis, kan man ganske sikkert forudse, ingen Minister vil vove at afvige fra den Praksis, som en Gang er indført. Der er derfor ikke stor Fare for, at Reservefonden ikke skal behandles paa forsvarlig Maade. — Hvad Kassebeholdningen angaar, er jeg saa enig som nogen med det ærede Medlem i, at vi burde have den ganske anderledes likvid, end nu er Tilfældet. Men jeg er, som det ærede Medlem ogsaa indrømmede, aldeles uden Ansvar i saa Henseende. Jeg har som Finansminister overtaget en Kassebeholdning, der er meget vanskelig at raade med, fordi den som sagt er anbragt saa uhyre fast, at det ikke er nemt deraf at finde kontante Midler, især i en lidt vanskelig Stilling som Finansernes nu.

Det ærede 3die Medlem for 3die Kreds (Tolderlund) sagde, at han ikke havde tænkt sig, at det Statslaan, som vi optog i Sommer, saa hurtigt var blevet forbrugt. Dette vil jeg anføre overfor det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen) til Støtte for mig. Thi naar et saa indsigtfuldt Medlem som dette ærede Medlem (Tolderlund) ikke kunde tænke sig, at Laanet kunde blive brugt saa hurtigt, hvorledes skulde saa jeg i Sommer have kunnet tænke mig, at det ikke skulde slaa til? Jeg stiller mig altsaa i den Henseende ganske ved Siden af det ærede 3die Medlem for 3die Kreds, ingen kunde i Sommer tænke sig, at naar man laante 38 Millioner Kr., dette Beløb da den 30te November skulde være reduceret i den Grad, som det i Virkeligheden er sket. Men dette er blevet Tilfældet, og dette kunde man ikke forudse. Og det er det, der har gjort, at jeg har været nødt til at anmode Rigsdagen om at vedtage dette Forslag. Og for de venlige Ord, der ere faldne baade om Forslaget og til mig, takker jeg de ærede Medlemmer.

Bramsen: Overfor den højtærede Finansminister skal jeg ikke replicere meget langt, men jeg skal dog gøre opmærksom paa, at ikke blot Toldlovens Resultater for forrige Finansaar forelaa fuldt oplyste, den Gang han talte — det var i Juli Maaned —, men ogsaa Resultaterne af Told-

indtægterne for en hel Del af indeværende Finansaar forelaa den Gang. Fremdeles skal jeg nævne, at Toldloven skulde efter Kalkulationen give 7 Mill. Kr. mindre end tidligere. Jeg antager, at den højtærede Minister ogsaa tager det med i Betragtning. Man kan kun skyde Skylden over paa Toldloven for en Mindreindtægt, der er større end den, der svarer til den tidligere Indtægt med Fradrag af de 7 Mill. Kr., som det var beregnet, at den nye Toldlov vilde medføre i Mindreindtægt. Dette vidste vi, og dertil er saa kommet endnu en ugunstig Maaned med en Mindreindtægt paa 1½ Mill. Kr. paa Toldindtægterne. Jeg skal altsaa ikke bestride, at der kan være sket en Forskydning, en mindre Forværring, men den højtærede Minister maa dog ikke overse, at der var 30 Mill. Kr. os imellem, thi 15 Mill. Kr. vilde han i Sommer have Statslaanet ned, og jeg sagde, at vi vilde komme 15 Mill. til kort. For de 30 Mill. kan den højtærede Minister umulig gøre Rede. At et andet æret Medlem (Tolderlund) har udtalt, at han var overrasket over, at de Penge, vi fik ind ved Statslaanet, kunde gaa med saa hurtigt (*Tolderlund*: I Løbet af 4 Maaneder), det maa den højtærede Finansminister ikke tage til Indtægt. Den daværende Finansminister sagde: Jeg lægger 15 Mill. Kr. hen til Kassebeholdningen, for de skulle være der, og jeg lægger 17½ Mill. Kr. hen til Jernbaner for 5 Aar, for de skulle ogsaa være der, men saa maa den højtærede nuværende Finansminister ikke tage det ærede Medlem (Tolderlund) til Indtægt, naar han siger, at han synes, det er underligt, at de laante Penge allerede næsten alle ere borte. Jeg er ikke overrasket, for jeg sagde netop: Der bliver saamænd ikke lagt noget hen til Kassebeholdningen eller til Jernbaner, navnlig naar Nationalbanken skal have sine Penge. Naar Laanet motiveredes med Gælden til Nationalbanken, saa vilde det være underligt, om man ikke brugte en Del af Laanet til at betale Banken med.

Hvad angaar Salget af Værdipapirer, som den højtærede Minister kom ind paa, saa har jeg ikke sagt andet til den højtærede Finansminister end, at de Betragtninger, han i Dag gjorde gældende, havde den tidligere Finansminister saa at sige med de samme Ord gjort gældende i det andet høje Ting, og *efter* at han havde gjort Rede for, hvorfor han ikke vilde sælge de Papirer, som laa i Kassebeholdningen, var det, at den nuværende højtærede Finans-